

[Johs. Christiansen.]

til at undersøge, om Forudsætningerne fremdeles er til Stede. Det mener jeg ikke de er, i alt Fald ikke fuldt ud. Tillægslovens Formaal blev af den daværende Indenrigsminister, Knud Kristensen, forklaret i dette høje Ting paa den Maade, at Lovens Rekvissionsbestemmelser kunde komme til Anvendelse paa fast Ejendom til Brug for dansk Militær og til andre særlige Formaal. Ved de „andre særlige Formaal“ forstod den daværende Indenrigsminister bl. a. Hensynet til de fremmede Flygtninge her i Landet. Hertil kunde naturligvis være føjet fremmed Militærs Tilstedeværelse i Danmark. Nu ved vi imidlertid, at Tillægget af 29. Juni i Fjor er blevet benyttet ogsaa til Formaal, som man formentlig ikke har haft i Tankerne, da Tillægget gennemførtes, jeg tænker her bl. a. paa den meget omtalte Beslaglæggelse af Lokaler i Vesterport til Brug f. Eks. for Ligningsdirektoratet. Saadanne Rekvitioner maa i alt Fald efter almenmenneskelig Bedømmelse utvivlsomt falde uden for det, man havde Tanken henvendt paa, da Lovtillægget i sin Tid vedtoges. Saa meget er givet, at visse Rekvitioner har vakt en for Administrationen noget kedelig Opmærksomhed i vide Kredse. Ogsaa de erhvervsmæssige Interesser, der før Beslaglæggelserne var knyttet til Vesterports Lokaler, har betragtet sig som gaaet for nær i deres lovlige Erhvervsrettigheder.

Det er under disse Omstændigheder, som jeg i øvrigt kun har villet referere i al Korthed, at mit Partis Repræsentanter i det andet høje Ting modsatte sig Forlængelsen af Lovtillæggets Bestemmelser endnu et helt Aar. Efter mit Partis bedste Skøn maa der kræves en kort Afviklingsfrist med Hensyn til de Formaal, der ingen Relation har hverken til militære Interesser eller til de særlige Tilstande, som Flygtningesituationen er Udtryk for. Dette Standpunkt forekommer ret og billigt, og det er da formentlig ogsaa under Hensyn hertil, at den højtærede Indenrigsminister sammen med Flertallet i det høje Landsting har ændret Lovforslaget saaledes, at Forlængelsen kun burde gælde 3 Maaneder i Stedet for som oprindeligt foreslaaet 12 Maaneder. Naturligvis hilser vi den Ændring med Tilfredshed, navnlig for saa vidt den betyder, at Tillægget saa ogsaa ophører at have Gyldighed længere end til 31. Marts 1947. Ændringen synes bare ikke at kunne staa alene. Saaledes som Sagen har udviklet sig, forekommer det os nødvendigt, at der gøres en yderligere Tilføjelse. Nu ser jeg vel, at der i Landstingsudvalgets Betænkning af 12. ds.

er anført, at man er enig om, at man „med alle Kræfter“, som der staar, søger undgaaet, at der foretages nye Beslaglæggelser i Medfør af Lovens Bestemmelser. „Med alle Kræfter“ lyder naturligvis i sig selv ret stærkt, men i sin sproglige Form forekommer det mig at være meget svagt, hvad der formentlig ogsaa er Hensigten med det. Det kan ikke være tilstrækkeligt for os. Vi mener, at der bør tilføjes yderligere — det synes jeg Ret og Billighed byder —, at der sættes en Frist, mit Parti har foreslaaet 30. Juni 1947, inden for hvilken de Beslaglæggelser, der har fundet Sted, og som der ikke skønnes at findes Hjemmel til i Lovtillægget af 29. Juni i Fjor, maa ophæves. Dette er den Betingelse, vi mener at maatte stille for at kunne gaa med til den foreslaaede Forlængelse, og skulde Indenrigsministeren til vor Beklagelse ikke mene at kunne gaa med hertil, saa kan mit Parti ikke medvirke til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det interesserede mig ganske overordentligt at høre det konservative Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, udtale, at Forudsætningen for, at hans Parti kunde medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, var den, at Beslaglæggelserne afvikledes inden for de 3 Maaneder. For saa vidt dette virkelig skulde være Forudsætningen for det konservative Partis Støtte til Lovforslaget, forekommer det mig, at der er Grund til en nærmere Overvejelse af dette. Jeg henstiller til Ministeren at tage det med i Betragtning.

Aidt: Den Anvendelse, der er gjort af denne Lov — jeg tænker særlig paa Beslaglæggelse af Lokaler, f. Eks. i Vesterport —, gør, at man føler sig usikker over for den og derfor har meget lidt Lyst til at medvirke til dens Forlængelse, selv om Forlængelsen er skaaet ned fra 1 Aar til 3 Maaneder, og selv om den højtærede Indenrigsminister har givet Udtryk for, at der fra Ministerens Side vil blive gjort mest muligt for at faa frigjort beslaglagte Lokaler. Jeg har ved tidligere Lejlighed peget paa Muligheden af at faa lavet en Kontorbarakby her i København, paa Amager Fælled f. Eks., og det forekommer mig stadig væk, at Staten, og Kommunen med, burde gaa foran her for paa den Maade at skaffe Plads og gavne baade Erhvervslivet og Boligspørgsmaalet.

Med Hensyn til Erstatninger bør Staten stille sig paa en saadan Maade, at ingen kommer til at føle sig forurettet.

Vi erkender fra vor Side, at det er nødvendigt at have en særlig Lovgivning med